

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. Варна , 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ в публично заседание на първи юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Янко Д. Янков
Членове: Даниела П. Костова
Светослава Н. Колева

при участието на секретаря Геновева Хр. Ненчева
в присъствието на прокурора Вилен Стефан Мичев (АП-Варна)
като разгледа докладваното от Янко Д. Янков Въззивно частно наказателно
дело № 20213000600162 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.341 ал.1 вр. чл.306 ал.1 т.1 НПК.

С определение №346/21.04.2021г. по чнд №393/2021г. Варненският окръжен съд на основание чл.25 НК е групирал наказанията на осъденото лице КР. Р. КР., наложени му с общо две присъди, като е определил за изтърпяване по-тежкото от тях – три години лишаване от свобода, след което на основание чл.24 НК го завишил с една година – до размера на осем години лишаване от свобода, и е постановил първоначален строг режим за изтърпяване на така определеното наказание. На основание чл.23 НК е присъединил и наказанието глоба в размер на 10 000лв.

Срещу така постановеното определение е постъпила жалба от адв.М.Д. в качеството му на защитник на осъдения К.К., в която се изразява недоволство от завишаването на общо определеното наказание по реда на чл.24 НК. В тази насока е и отправеното към съда искане – да се премахне приложението на чл.24 НК, и осъденото лице да търпи общо наказание в размер на три години лишаване от свобода.

В съдебно заседание жалбоподателят и защитникът му поддържат изцяло искането за отмяна на определението в частта му досежно приложението на чл.24 НК.

Представителят на Варненска апелативна прокуратура намира жалбата за неоснователна, а обжалваното определение – за правилно и законосъобразно, поради което и моли за неговото потвърждаване.

Варненският апелативен съд на основание чл.341 ал.1 вр. чл.314 ал.1 НПК извърши изцяло проверка правилността на атакуваното определение и като взе предвид жалбата, както и становищата на страните, констатира:

Жалбата е неоснователна.

КР. Р. КР. е осъждан многократно /общо двадесет и шест са отбелязванията в бюлетина му за съдимост/, като предмет на настоящото производство са последните му две присъди, както следва:

1. Споразумение по **НОХД №108/2021г.** по описа на Районен съд- Бургас за престъпление по чл.196 ал.1 т.2 НК, извършено на **09.11.2020г.**, за което му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от две години при строг режим. Определението е влязло в сила на **19.01.2021г.**

2. Споразумение по **НОХД №364/2021г.** по описа на Окръжен съд-Варна за престъпления по чл.354а ал.2 НК, чл.234 ал.1 НК и чл.293 ал.1 НК, извършени в периода **27.09.2019 - 28.10.2019г.**, за което му е наложено общо наказание лишаване от свобода за срок от три години при строг режим, както и глоба в размер на 10 000лв. Определението е влязло в сила на **07.04.2021г.**

Очевидно е от изложеното, че са налице условията за определяне на общо наказание измежду тези, наложени на осъденото лице с определение за одобряване на споразумение по **НОХД №108/2021 г.** по описа на Бургаски районен съд, и с определение за одобряване на споразумение по **НОХД №364/2021 г.** по описа на Варненски окръжен съд. Деянията по тези два съдебни акта са извършени преди да има влязла в сила присъда за което и да е от тях, поради което и налице са основанията за приложението на чл.25 ал.1 НК. Затова и правилно, и съответно на закона на осъденото лице е било определено за изтърпяване наказание от три години лишаване от свобода,

към което е присъединено и наказанието глоба в размер на 10 000лв.

Основното възражение и на защитата, и на осъденото лице е по отношение приложението на чл.24 от НК. То обаче е неоснователно.

И въззивният съд намира, че са налице материалноправните предпоставки за приложението на чл.24 от НК, доколкото наложените наказания са от един и същи вид - „лишаване от свобода“. За да бъде увеличено наказанието, следва определеното общо наказание да е несправедливо и несъответно на съвкупността от престъпните деяния и със същото да не могат да се постигнат целите на наказанието по чл.36 от НК. Очевидно в случая е така.

Окръжният съд прилагайки разпоредбата на чл.24 от НК е завишил определеното общо наказание от три години с ЕДНА ГОДИНА. За да стигне до този извод е приел, че се касае за разностранна, квалифицирана и интензивна престъпна дейност, осъществява в периода 2008 – 2013 година, деветнадесет от осъжданията са за тежки престъпления, а и както лицето, така и деянията му са с висока степен на обществена опасност. Към изложеното от първостепенния съд е необходимо да се добави следното: Престъпната дейност на осъденото лице е започнала през далечната 1981 година, и с периодични малки прекъсвания продължава и до днес. Почти всички извършени от К. престъпления са такива против собствеността /кражби/, като както правилно е отбелязал окръжният съд интензитетът им на извършване след 2008 година значително се е завишил. До 2018 година са извършени от К. множество кражби в най-различни градове на страната – Варна, Добрич, Шумен, Русе, Бургас, Стара Загора, Велико Търново. Търпял е множество наказания лишаване от свобода. Очевидно е, че те не са изиграли своя поправителен и превъзпитателен ефект. Нещо повече – деянията по нощ №364/2021г. на ОС-Варна К. е извършил докато търпи последното си наказание лишаване от свобода, а по предходно дело е осъждан и за престъпление по чл.297 ал.1 НК, което е повече от показателно за отношението на това лице към налаганите му санкции. Т.е. престъпната дейност на осъдения не спира дори и през времето, през което се е намирал в местата за лишаване от свобода. Затова и категорично се налага извода, че К. реализира интензивна престъпна дейност, която се е превърнала за него в

начин на живот, отличава се с упоритост и градация на престъпните посегателства и липса на трудови навици, както и със стремеж към осигуряване на средства за съществуване единствено по престъпен начин. Което пък еднозначно сочи, че К.К. е личност с висока степен на обществена опасност и трайно установени престъпни навици. В момента той е на 55 /почти 56/ години, поради което изключително трудно е за настоящия състав да приеме, че може да бъде поправен и превъзпитан. Може обаче да му се отнеме възможността да върши други престъпления /макар и това да не много сигурно – предвид извършените в затвора деяния/, а това би могло да се случи при една по-дълга изолация от обществото, каквато наказание от три години лишаване от свобода не предлага. Поради това правилно определеното общо наказание от три години лишаване от свобода е било увеличено при спазване изискванията на чл.24 НК с една година, и атакуваният съдебен акт се явява напълно законосъобразен – определеното общо наказание от четири години лишаване от свобода е отговорно на целите на закона, а като такова - и справедливо. Най-малкото ще препятства извършването на престъпления от страна на К. поне още за година.

Предвид изложеното, и като намира че не са налице основания за отмяна на обжалваното определение, Варненският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение №346/21.04.2021г. по чнд №393/2021г. на Варненски окръжен съд.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____